

The Cycling Dutchman

Mythes, mummies en meer!

Datum: 06-05-2016 | Dag: 248 | Km stand: 19.436 km | Land: Australië

Afgelopen weken:

Zo, dat ging vlot, Adelaide al! Met het bereiken van Port Augusta heb ik Australië van noord naar zuid middendoor bedwongen! Dit was vanaf het begin van mijn avontuur al een van de trajecten waar ik echt naar uitkeek; zestien jaar terug is hier alles voor mij begonnen. Daar bij Uluru (die grote rode rots midden in Australië, door de blanken foutief ook wel Ayers Rock genoemd), kwam ik in 2000 met mijn moeder en zus twee fietsers tegen. Ongelofelijk en ongekend stoer vond ik dat als klein jochie: dát wilde ik ook! Natuurlijk ben ik ook op deze reis 'even' langs Uluru gefietst; was maar 520 km om. Om daar weer te staan, zestien jaar na dato, was toch wel even een emotioneel moment. Ik kon het haast niet geloven, het was zo ontzettend positief en mooi! Dit was een van die euforische momenten. Wil je nog zo'n moment zien, kijk dan bijvoorbeeld naar: https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=1003606109727176&id=812464338841355 waarin ik mijzelf stiekem al op het volgende continent plaats...! Fietsen in Australië is heerlijk, durf ik na al die duizenden kilometers wel te zeggen. De wegen zijn goed en schoon, de mensen zijn zeer vriendelijk (recht voor z'n raap, maar aardig) en je kan overal kamperen! Wat er ook bij hoort, zijn de eindeloze rechte stukken weg waarop je zonder bescherming

tegen de zon absoluut niet kan rijden. En enkel bescherming tegen de zon is eigenlijk niet genoeg: de reflectie en de warmte van het asfalt zorgen ervoor dat je meestal helemaal als een mummie ingepakt moet fietsen, wil je niet langzaam gekookt worden... En wat te denken van de extra kilo's aan water die je mee moet nemen! Men raadt 15 liter aan, maar met 11,5 kwam ik een heel eind, gelukkig. Mede dankzij die lieve Australiërs die gewoon even stoppen om je een liter ijskoud water te geven, zo onwijs fijn na 7 uur in de volle zon op je fietsje! En nu hoor ik jullie al denken: waarom fiets je dan niet 's nachts, sukkel?! Nou, het antwoord is eigenlijk heel simpel: 's nachts rijden de roadtrains (lange rijen aanhangers getrokken door één grote trekker) op volle snelheid. Je kan nog zoveel licht op je fiets hebben, als er een roadtrain met 130km/h de bocht om komt met 10.000 Watt aan verlichting voorop, dan ziet zo'n chauffeur dat fietsje absoluut niet! Over roadtrains gesproken; voor en tijdens mijn trip door Australië ben ik wel 100x gewaarschuwd voor deze treinen-op-de-weg: je zou eronder getrokken worden, ze zouden je van de weg afblazen en ze zouden recht over je heen rijden. Maar ik vind dat een grote mythe! Eén keer ging het bijna mis, daarna had ik de spelregels door en dan blijkt opeens dat die bakbeesten op de weg je beste

vrienden kunnen worden. Voor iedereen die ooit nog in Australië gaat fietsen DE grote spelregel: komt er een roadtrain aan, kijk dan ook even in de tegenovergestelde richting. Komt daar een ander voertuig aan; ga dan zo snel mogelijk van de weg af! Zo niet; dan wijken ze wel voor je uit. Nou waren er meer gevaren op mijn reis door The Red Centre behalve die roadtrains; dingo's, slangen, schorpioenen, spinnen; noem maar op. Opvallend genoeg worden de 'bushflies' vaak vergeten, die op het zout en vocht van je huid afkomen. Terwijl die toch met honderden tegelijk aanwezig zijn en veel ziektes overbrengen. Ik werd eens 's ochtends om kwart voor zes wakker. Ik pakte mijn spullen in, terwijl er al enkele vliegen rond mijn hoofd zoemden. Op het moment dat ik wilde vertrekken kwam ik erachter dat zowel mijn voor- als achterband

lek waren... Zucht. Toen ik beide banden geplakt had, had ik mezelf ondertussen volledig in moeten pakken tegen die rotvliegen. Ik heb het toen op een fietsen gezet: als je harder dan 25km/h rijdt, zitten ze enkel nog op je rug, fantastisch! Aan het eind van die dag, waarop ik toch nog 160 km wegtrapte, heb ik mezelf voor mijn bandenplak-skills beloond met wel 3 ijsjes!

Volgende land en uitdagingen: **Australië en Amerika**

Nog te gaan: **35.564 km**

Eerst zal ik mijn weg nog vervolgen richting Sydney over de Great Ocean Road! Schijnt fantastisch te zijn. Ik kijk nu al uit naar Melbourne en Canberra. Na Sydney ga ik mij volledig storten op het volgende deel van mijn avontuur: Amerika! Ik had al wat leuke plannen en ideeën, maar er zijn nu ook nieuwe ontwikkelingen. Wat precies houd ik nog even geheim tot het helemaal rond is, maar avontuur, waanzin en dromen zullen centraal staan in dit volgende stuk! Meer als de tijd er rijp voor is...

'The best way to discover a country is by going on an adventure with your bike'

76 jarige Australische wielrenner | Bridge Creek | Australië

Volg mij www.thecyclingdutchman.com
of klik op het fiets symbool hiernaast!

